स्थिरी Adv. 1) mit कर् *a) befestigen, fest stellen. — b) zum Stehen bringen. — c) befestigen*, so v.a. *Bestand —, Dauer verleihen. — d) bekräftigen, bestätigen. — e) stark machen, stählen* (das Herz). — *f) Jmd ermuthigen.* — 2) mit भू *a) steif —, hart —, fest werden. — b) Muth fassen, gutes Muths werden* Gâtakam. 24.

स्थिरीकर Adj. *fest machend.*

स्थिरीकरण 1) dass. Karaka 1,26. — 2) n. *a) das Härten. — b) das Festmachen, Fixiren. — c) Befestigung, das Verleihen von Bestand. — d) das Bekräftigen, Bestätigen.*

स्थिरीकर्तव्य Adj. *zu ermuthigen.*

स्थिरीकार m. *Befestigung* Çaṃk. zu Bâdar. 4,1,2.

स्थिरीभाव m. *das Steifwerden, Unbeweglichkeit.*

स्थिविं m. etwa *Scheffel.*

स्थिविमत् Adj. *mit Scheffeln beladen.*

स्थु in *दुःष्टु und सुष्टु.

*स्थुड्, स्थुडति (संवरणे).

स्थुरिका f. *Kuhschnauze.* v. l. für क्रूरिका.

*स्थुरिन् m. = स्थौरिन्.

स्थुल n. *Zelt.*

स्थूण 1) m. N. pr. *a)* eines Sohnes des Viçvâmitra. — *b)* eines Jaksha. — 2) f. स्थूणा (*n.) *a) Pfosten, Pfeiler, Säule.* — *b)* *= मूर्मि 3). — *c)* wohl *Bein* in छिन्नस्थूण (Stier). — *d)* angeblich = रज्जु *Strick, Seil* Hemâdri 1,632,11. 13. — *e)* *eine best. Krankheit. — 3) *f. ई *unbebautes Land* Durgâdâsa zu Vop. nach Aufrecht.

स्थूणकर्ण m. N. pr. eines Ṛshi MBh. 3,26,23.

स्थूणाकर्ण 1) Adj. (f. ई) als Beiw. von Kühen *mit besonders gekennzeichneten Ohren* Maitr. S. 4,2,9 (31,15). — 2) m. *a) eine best. Truppenaufstellung.* — *b)* N. pr. *α)* eines Jaksha. — *β)* eines Krankheitsdämons. — 3) m. n. *ein best. Geschoss* MBh. 3,245,17.

स्थूणागर्त m. *die Grube für einen Pfosten.*

स्थूणापद्म m. *eine best. Truppenaufstellung.*

*स्थूणापदी Adj. f. *pfostenfüssig.*

*स्थूणाभार m. *Balkenlast.*

स्थूणामयूख n. *Pfosten und Pflock* Çat. Br. 14, 3,1,22.

स्थूणाराज m. *Hauptpfosten* Âpast. Çr. 10,3,4.

स्थूणाविरोहण n. *das Ausschlagen (Ansetzen von Schossen) eines Pfostens.*

*स्थूणीय und स्थूण्य (Kâṭh. 26,3) Adj. von स्थूणा *Pfosten.*

स्थूणोपस्थूणक m. Du. N. pr. zweier Dörfer Divjâvad. 22,1.

*स्थूपक = *वह्निचूड.

*स्थूम m. 1) *der Mond.* — 2) *heller Glanz.*

स्थूर 1) Adj. *dicht, dick, breit, wuchtig, gross.* — 2) m. *a)* Du. *Knöchel* oder *Hinterbacken;* Sg. *Unterschenkel* Açvav. 2,39 (स्थुर gedr.; vgl. jedoch स्थूरक). — *b)* *ein Kind der Sthûrâ Pat. zu P. 6,1, 103, Vârtt. 1. — *c)* *Mensch. — *d)* *Stier. — 3) *f. स्थूरा ein Frauenname.

स्थूरक *Unterschenkel* Açvav. 3, 59. 89. Vgl. स्थूर 2) *a).*

स्थूरगुदा f. TS. 5,7,13,1 nach dem Comm. = गुदकाण्डे स्थूलो भागः.

स्थूरयूप m. N. pr. eines Mannes. °वत् Adv.

स्थूरि 1) Adj. *einspännig.* — 2) n. *ein einspänniger Wagen.*

स्थूरिका f. M. 8,325 wird auf die verschiedenartigste Weise erklärt.

*स्थूरिन् m. = स्थौरिन्.

स्थूरीपृष्ठ m. *ein noch nicht eingerittenes Pferd* Çiç. 18,22.

स्थूल 1) Adj. (f. आ) *a) grob, dick, gross, feist, massiv.* Compar. स्थूलतर. — *b) grob* in übertragener Bed. (Vergehen u. s. w.). — *c) dumm.* — *d) grob*, so v.a. *nicht präcis, praeter propter bestimmt.* — *e)* in der Philosophie *grob*, so v. a. *materiell, für die Sinne wahrnehmbar.* — 2) *m. *a) Artocarpus integrifolia.* — *b)* N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's. — 3) *m. n. gaṇa अर्धर्चादि. — 4) *f. स्थूला *a) Scindapsus officinalis. — b) Cucumis utilissimus. — c) grosse Kardamomen.* — 5) n. *a) der grobe, wahrnehmbare Körper.* — *b) *= कूट. — दृढस्थूल G. Gorr. 2,114,5 fehlerhaft für °स्थूण, स्थूलनिम्नानि 6,89,18 für स्थल°.

*स्थूलक 1) Adj. gaṇa ऋश्यादि, — 2) m. *Saccharum cylindricum.* Vgl. सूच्यग्र°.

*स्थूलकङ्गु m. *eine Getraide-Art*

*स्थूलकणा f. *eine Art Kümmel.*

*स्थूलकण्टक m. *eine Acacienart.*

*स्थूलकण्टकिका f. *Salmalia malabarica.*

*स्थूलकण्टा f. *die Eierpflanze.*

स्थूलकन्द 1) Adj. *grossknollig.* — 2) *m. *a) Schalotte.* — *b) Arum* und *eine Arum-Art.* — *c)* = हस्तिकन्द.

*स्थूलकन्दक m. *Arum.*

स्थूलकर्ण m. N. pr. eines Ṛshi. स्थूणकर्ण v. l.

*स्थूलकाष्ठदक्ष (Nomin. °धक्) m. *ein Feuer von dickem Holze.*

*स्थूलकाष्ठाग्नि m. dass.

स्थूलकेश m. N. pr. eines Ṛshi.

*स्थूलक्षेड m. *Pfeil.*

*स्थूलंकरण Adj. (f. ई) *dick* u. s. w. *machend.*

*स्थूलचञ्चु (wohl f.) *eine best. Gemüsepflanze.*

*स्थूलचाप m. fehlerhaft für तूलचाप.

स्थूलचूड Adj. *mit starken Haarbüscheln versehen* (Kirâta).

स्थूलजङ्घा f. Bez. *einer der neun* Samidh.

स्थूलजिह्व m. N. pr. eines Bhûta.

*स्थूलजीरक m. *eine Art Kümmel.*

*स्थूलतण्डुल m. *grosser Reis.*

स्थूलता f. 1) *grosser Umfang.* — 2) *Dummheit.*

*स्थूलताल m. *Phoenix paludosa.*

स्थूलतोमरिन् Adj. *mit einem dicken Wurfspiess versehen* Hemâdri 2,*a*,100,12.

स्थूलत्व n. Nom. abstr. zu स्थूल 1) *e).*

*स्थूलत्वचा f. *Gmelina arborea.*

*स्थूलदण्ड m. *eine Rohrart.*

स्थूलदत्त m. N. pr. eines Mannes.

*स्थूलदर्भ m. *Saccharum Munja* Bhâvapr. 1,209.

*स्थूलदला f. *Aloe perfoliata.*

स्थूलदेहिन् Adj. *gross* (Gegens. अल्प) Bhâvapr. 2,12.

*स्थूलनाल m. *eine Rohrart.*

*स्थूलनास m. *Eber.*

स्थूलनासिक m. dass. Çiç. 14,71.

*स्थूलनील m. *Falke* Râgân. 19,86.

*स्थूलपट्ट m. *Baumwolle.*

*स्थूलपटाक m. *grober Stoff (Zeug).*

*स्थूलपाद m. *Elephant.*

*स्थूलपिण्ड m. N. pr. eines Mannes.

*स्थूलपुष्प 1) m. *eine best. Pflanze,* = बक. — 2) f. आ *a) eine auf Bergen wachsende* Aparâgitâ. — *b) Gomphrena globosa.* — 3) f. ई *eine best. Pflanze,* = यवतिक्ता. v. l. सूक्ष्मपुष्पी.

*स्थूलपूलास n. gaṇa राजदन्तादि.

स्थूलपृषत Adj. (f. ई) 1) *aus grossen Tropfen bestehend.* — 2) *grob getüpfelt* Maitr. S. 3,13,3.

स्थूलप्रकरण n. Titel Opp. Cat. 1.

स्थूलप्रपञ्च m. *die grobe, materielle Welt* 260,11. 12. 270,5.

*स्थूलफल 1) m. *Salmalia malabarica.* — 2) f. आ *eine Crotolarien-Art.*

स्थूलबाहु 1) m. ein Personenname. — 2) *f. ऊ संज्ञायाम्.

स्थूलबुद्धि Adj. *dumm* Kâd. 222,2. 3 (366,12. 13).

स्थूलबुद्धिमत् Adj. dass. MBh. 12,305,16.

स्थूलभ Adj. = स्थूल 1) *a).*

स्थूलभद्र m. N. pr. eines Çrutakevalin Bhadrab. 2,88. 3,46. 4,4.

स्थूलभाव m. Nom. abstr. zu स्थूल 1) *e).*

स्थूलभुज m. N. pr. eines Vidjâdhara.

स्थूलभूत n. *ein grobes Element* 263,15. 267,6.